

Udpeget af Sundhedsstyrelsen: Kontorchef, overlæge Hans Peder Gravesen (formand), afdelingslæge Jørgen Steen Andersen (sekretær), fuldmægtig Bjørn Ursin Knudsen (sekretær), embedslæge Kirsten Kronborg, læge Karin Helweg-Larsen, professor, dr. med. Jørgen Falck Larsen og praktiserende læge Gert Almind.

Udpeget af Sundhedsministeriet: Fuldmægtig Lars Grønberg.

Udpeget af Hovedstadens Sygehusfællesskab: Sundhedsfaglig konsulent Anna Guttesen.

Udpeget af Amdradsforeningen: Fuldmægtig Miriam Wilmont.

Udpeget af de retsmedicinske institutter: Statsobducent Jørgen Thomsen.

Udpeget af Advokatrådet og Landsforeningen af beskikkede advokater: Advokat Manfred Petersen.

Udpeget af Justitsministeriet: Politimester Flemming Dithmer.

Arbejdsgruppen har netop afsluttet sit arbejde.

Justitsministeriet har både før og efter arbejdsgruppens nedsættelse over for Sundhedsministeriet givet udtryk for sin grundlæggende opfattelse af forholdet mellem de retsmedicinske undersøgelser og den behandlingsmæssige indsats overfor kvinder, der har været udsat for vold eller voldtægt. Justitsministeriet har således til eksempel i et brev af 1. maj 1998 til Sundhedsministeriet bl.a. givet udtryk for følgende:

»Når Justitsministeriet så vidt ses ikke fra Sundhedsministeriets side har været inddraget i fastlæggelsen af regeringens holdning i forbindelse med sundhedsministerens tale, så går jeg ud fra, at man fra Sundhedsministeriet forudsætter, at eventuelle initiativer i tilknytning til beslutningsforslaget ikke direkte vil kunne bære de retsmedicinske ydelser.

Fra Justitsministeriets side lægger vi afgørende vægt på, at de retsmedicinske ydelser på ikke mindst dette område er forbundet med en høj grad af faglig ekspertise og uafhængighed af den behandlingsmæssige indsats, som ofrene naturligvis har behov for.

Når det er sagt, vil jeg gerne understrege, at vi – sammen med de retsmedicinske institutter – er åbne for at indgå i en diskussion om, hvordan de retsmedicinske ydelser kan forbedres, således at ofre for forbrydelser behandles så skånsomt som muligt, og at der ikke mindst tages hensyn til kvinder, der har været udsat for vold eller voldtægt.«

Det bemærkes endvidere, at der mellem Justitsministeriet, Forskningsministeriet og Sundhedsministeriet i maj 1998 blev opnået enighed om en omlægning af embedslægernes varetagelse af retsmedicinske ydelser, hvorefter de retsmedicinske institutter fremover bl.a. skal have ansvaret for foretagelse af personundersøgelser i forbindelse med voldssager og seksualforbrydelser. Sagen beror nu på, at der mellem de berørte ministerier opnås enighed om de budgetmæssige vilkår for og konsekvenser af den opgaveomlægning, der lægges op til.

Omlægningen er beskrevet i et notat af 18. maj 1998 om embedslægernes retsmedicinske ydelser, som jeg samtidig hermed har sendt direkte til spørgeren.

Spm. nr. S 334

Til sundhedsministeren (2/11 98) af:
Yvonne Herløv Andersen (CD):

»Er ministeren villig til at tage initiativ til at lade Statens Institut for Medicinsk Teknologivurdering foretage en vurdering af virkningerne af de enkelte substitueringer, herunder heroin, der anvendes i behandlingen af narkomaner i henholdsvis Schweiz, Holland og Danmark?«

Begrundelse

Der er på nuværende tidspunkt givet udtryk for mange forskellige opfattelser af, hvilken medicin der egner sig bedst til behandling af narkomaner. Således også ved den konference, der fandt sted på Christiansborg for nylig. Det må derfor være ønskeligt og hensigtsmæssigt at få en vurdering af stofferne, der kan belyse deres behandlingsværdi, før det overvejes at indføre endnu et stof i den danske behandling af narkomaner.

Svar (11/11 98)

Sundhedsministeren (Carsten Koch):

Jeg agter på foranledning af spørgsmålet at anmode Sundhedsstyrelsen om en sundhedsfaglig redegørelse for de enkelte stoffer – metadon, LAAM, Buprenorphin, heroin og eventuelle an-